

Це наше місто...

Рівненський економіко-правовий ліцей у всіх на слуху. Наступного року йому виповниться двадцять, заклад перспективний і модний. Вступ – за конкурсними іспитами.

Дітей набирають до восьмого класу. Два роки програми ліцею практично такі ж, як у школі. Та дещо інший тут акцент щодо мети навчання: найголовніше, як вважає **директор ліцею Петро Коваль**, допомогти кожному ліцейцю розправити крила, відчутти себе головною дійовою особою всього, що навколо відбувається.

Будівля ліцею – реконструйований дитсадок. Тут затишно. Всі кабінети – з

неповторним дизайном. Є й спільне – кожен вчитель має все, щоб не показувати предмет на пальцях: потужний комп'ютер, проєктор, великий телевізор. Уроки відбуваються у формі дискусій або презентацій.

Десяті й одинадцяті класи в ліцеї вже не «А» і не «Б», а «Економічний» і «Правовий». Їхні учні визначилися з професійним майбутнім і правознавство, історію, географію та економіку вивчають у ракурсі обраного профілю. В пошані спеціальні курси та факультативи, які розширюють фаховий світогляд і знання, як-от «Моделювання та розв'язу-

вання економічних задач», «Живи за правилами», «Основи демократії»...

Тому не дивує, що ліцейці завжди виходять у переможці і призери міських, обласних та республіканських, а нерідко і міжнародних конкурсів та олімпіад не тільки з економічних та правничих дисциплін. Вони доводять, що блискуче володіють усіма гуманітарними і точними предметами.

– Практично всі наші випускники вивчають далі економіку і право в кращих столичних вишах, багато хто продовжує освіту в Польщі. І професійна доля в них завжди складається, бо їх навчили досягати успіху, – пишається своїми вихованцями **заступник директора з навчально-виховної роботи Анжела Мазур**. – Ось наш випускник Вадим Барановський, навчаючись у Київському університеті ім. Шевченка, працює економістом на міжнародній біржі. Багато випускників, закінчивши Рівненський НУВГП та захистивши дисертації, залишилися працювати у цьому ж виші. Такі успішних біографій у нас багато.

Дозвілля у ліцеї – парафія членів учнівського парламенту і його голови: гуртки, вечірки, походи, улюблені свята, цікаві зустрічі і волонтерство. Майже завжди – разом із батьками.

У ліцеї кажуть: одинадцятий правовий – це унікальний клас.

– Чим саме? – запитуємо класного керівника, вчительку економіки Оксану Матчук. – Блискучими знаннями?

– У ліцеї всі навчаються чудово, – всміхається вчителька. – Один з батьків, коли ці діти тільки-но вступили до ліцею, запропонував проєкт, який ми потім назвали «Добре серце». Четвертий рік ми, ліцейці і батьки, опікуємося групою дітей з дитбудинку. По черзі ходимо й допомагаємо тим, що малечі нині треба. Не іграшки-цукерки возимо, а памперси і фрукти. Дівчата й хлопці граються з малими, беруть їх на руки, вчать розмовляти, гуляють разом. Так діти згуртувались для добра. А потім почалася революція, Майдан. Того року 1 вересня я відмовилася від квітів. Клас замість того, щоб їх купувати, відправив 50 банок згущенки на фронт. На цей рік замість квітів діти і я купили три медичні турнікети – сучасні кровоспинні джгути, які пораненим рятують життя. Відправили бійцям і листи. Передавали в батальйон паски і крашанки. Весь час ми переписуємося

...а це в ньому ми

з бійцями в Інтернеті і були знайомі тільки по фотографіях. І раптом диво: на День гідності і свободи до нас у клас прийшов боєць 131-го ОРБ Олег Кобзар. Вручив класу подяку за допомогу батальйону.

Оксана Василівна багато і з захопленням розповідала про своїх дітей. Слухаючи її, переконуєшся:

економіко-правовий ліцей – це маленька правова держава. Тут править справедливість, інтелект і людяність. Яскравий приклад того – одинадцятий правовий клас. Вони – завтрашні випускники. Кожен понесе через життя дух рідного ліцею – дух патріотизму і добра.

Сергій ШИРАПЕНКО